

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XXII. Fuga discipulorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

postposito, alius præponitur, & ego spe excidi: ô malum intolerabile! imò ô bonum incredibile ille quem aspectabas gradus, fors fuisset animæ interitus. Non est dedecus contemni, sed facere contemptibilia. Contemne tui ipsius contemptum, & dic arrogantæ obgannienti: *Calicem, quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum?* toties bibisti, & ebibisti calicem, quem dedit tibi Bacchus, quem Venus, quem Plutus, animæ tuæ hostis, proditor, tortor, & rejicis calicem, quem dat tibi Pater; Da Pater quem mihi offers calicem: submississimâ totius tum corporis, tum animi reverentia me prosterno, ut de manu tuâ accipiam calicem, & cum summa veneratione manû dantis exosculabor: & ut tollatur illa, quæ in illo calice est amaritudo, supponam hunc calicem sacratissimæ tuæ fronti; ut in eum stillet vel gutta tui sudoris: supponam amabilissimis tuis oculis, ut in eum defluat vel unica lachrymula: scio enim quia lachrymatus es IESU. Supponam & lateri tuo quod lancea aperuit, ut decidat gutta sanguinis: satis enim est ad tollendam omnem amaritudinem mei calicis vel gutta tui sanguinis. Sic bibam calicem, quem dedisti mihi Pater, & frater meus, ut illo exhausto, introducas me in cellam vinariam, ubi torrente voluptatis tuæ potabis me, & inebriabor ab ubertate domus tuæ.

§. XXII.

Fuga Discipulorum.

Matt. **P**ostquam Christus intempetivum Petri zelum paternâ admonitione corripuisset, à
26. 55. Discipulis suis conversus ad hostes suos, dixit: *Tanquam ad latronem existis cum gladiis, & lignis comprehendere me? quotidie eram apud vos in templo do-*

genti

cens, & non me tenuistis; sed hæc est hora vestra. & potestas tenebrarum. Haecenus à vobis capi nec mihi libuit, nec vobis licuit : necdum enim venerat hora mea, sed jam ut capiat, & mea voluntas, & vobis est potestas ; quia *hæc est hora vestra* : accipite ergo manus, & vincite; accipite brachia, & ligate: accipite totum corpus, & injicite funes, & vincula; ducite, trahite, cadite. Fecit me vobis prædam amor in vos, *Tunc discipuli omnes relicto eo fugerunt.* Non sine divino afflatu scripsit Evangelista illam voculam, *Tunc* : quia summi est momenti. *Tunc* fugerunt, cum ipsi essent injecta vincula: *Tunc* fugerunt, cum oportuisset eos maxime stare: *Tunc*, cum decuisset ut milites pro suo duce, ne caperetur, eum propugnare: *Tunc* fugerunt, cum debuissent, si unquam, ostendere suam in Magistrum reverentiam, in Dominum fidelitatem, in amicum constantiam, in patrem amorem: *Tunc* fugerunt, cum illorum & solatio, & auxilio potissimum Christus indigeret. Cum Christus accumberet mensæ in ultima cœna, aderant Apostoli omnes, fugerat nemo: paulò post dum cœpit tristari, & tædere, aderant tres : deinde cum jam esset capiendus, aderat solus Joannes, qui & relicta sindone profugit. Tandem cum esset captus, nemo aderat. *Tunc* Christus traditus in manus peccatorum, videbat à dextris, ubi esset Petrus? abierat: à sinistris, ubi Joannes? discesserat: retrò, ubi Jacobus? aufugerat: ubi omnes amici? *relicto eo, fugerunt omnes.* O Cosmophile! noli tibi blandiri, nec glorieris nimium in gtege, qui latus tuum stipat : quàm diu vales, & vivis, & polles opibus, turba te sequetur hominum : paulò post ubi lethali morbo affixus lecto decumbes ; quando appropinquabit novissima hora,

ade-

In morte omnes & omnia à nobis fugiunt.

aderunt pauci aliqui, spe ad eundem hereditatis affectu; tandem ubi mors oculos clausit, tunc te solo relicto, fugient omnes, & omnia: fugiet perspicacitas ab oculis, robur à labiis, venustas à genis, fortitudo à manibus, agilitas à pedibus, vigor omnis à membris omnibus. O quam tibi erit acerba ultima vitæ hora, rerum omnium fuga! tunc, quando jacebis in lecto doloris: tunc, quando eris in extrema necessitate: tunc quando sudabit frons, pallefcet vultus, frangentur oculi, filebit lingua, frige bunt manus, rige bunt pedes, anhelabit pectus, stupebit animus, formidabit spiritus, affligetur corpus: quando angustia tibi erunt undique: tunc, quando maxime indigebis solatio, auxilio ope, & opera mundi: tunc, in ultimo illo articulo temporis, in postremo vitæ momento, quando exhalabis spiritum, fugiet mundus, & omnia quæ sunt mundi. Tunc fugiet ab ambizioso honor, à superbo gloria, ab avaro opes, à lascivo voluptas, ab erudito scientia: tunc fugient à magistro discipuli, à parente liberi, à domino famuli, à duce milites, à rege subditi: imo tunc fugient à peccatore misero omnes, qui possent misereri: fugient Angeli, fugient cœlites, fugiet mater misericordiae Maria, fugiet Pater misericordiarum Jesus, fugiet Deus. *Siccine separas*

1. Reg.

15. 32.

amara mors? siccine separas ab omnibus quibus adhæsi? à patria, ubi cœpi vivere? à domo, quam incolui? à musæo, in quo studui? à strato, in quo quievi? à triclinio, in quo pastus sum? à vestibus, quas indui? à parentibus, qui me genuerunt? ab amicis, quos dilexi? ab omnibus hominibus, quos novi? tunc relicto te solo fugient omnia. Fugient relicto te: ubi relicto? corpore in tumulto, anima in tartaro. Tunc anima in medio tormento-

tum

rum sola, respiciens omnia præterita, & videns fugisse omnia, horrendum ululabit, & cum im-
 menso quodam fragore vocis, stridebit dentibus,
 & implens totum aëra questibus, exclamabit
 cum illis apud Sapientiam: *Transierunt omnia illa*
tanquam umbra, transierunt omnia illa propter
 quæ exhausti omnes vires corporis, animi, indu-
 striæ, ingenii: propter quæ tot subii pericula, tot
 devoravi tædia, tot pertuli incommoda, tot ex-
 antlavi labores: *Transierunt omnia illa*, propter
 quæ tot noctibus vigilavi, tot diebus me occupa-
 vi, propter quæ tot à me scripta, dicta, facta, co-
 gitata: propter quæ totius ætatis tempus omne
 impendi, & jam in æternum perii. *Transierunt o-*
mnia illa tanquam umbra: tam citò, tam celeriter,
 cum tanto meo dispendio, in ictu oculi, in mo-
 mento, in puncto. *Transierunt omnia illa*, relicto
 me solo inter æterna supplicia. Ergo hoc nunc
 decerno, cum transeat mundus, & concupiscen-
 tia ejus, & cùm transitura sint omnia, vale mun-
 de, salve Christe. Venit hora, & nunc est, ut tran-
 seam ex hoc mundo ad te patrem meum, qui es
 Salvator mundi. Dixisti: *Cælum & terra transi-*
bunt, verba autem mea non transibunt. Si cælum &
 terra transibunt: *quid mihi est in cælo, & à te quid*
volui super terram? Vanitas vanitatum & omnia
 vanitas, præter amare JESUM. Quia ergò semel
 transibunt omnia, ad te jam transeo, DEUS meus
 & omnia.

§. XXIII.

Christus capitur.

PROPOSITA fuit nobis in priori puncto, retum
 omnium in morte fugacitas: hic proponetur
 iterum omnium post mortem æternitas. Post-
 quam

Vanitas
 omniū
 rerum.
 S. p. 5. 9.

Luc. 21.

33.

Pf. 72. 25